

Anker Lau: Heller ikke jeg finder anledning til ved denne lejlighed at komme med et langt indlæg. Partiernes principielle standpunkter til denne lov er jo i forvejen kendt, og vi for vort vedkommende har i hvert fald ikke ændret vort standpunkt; vi er stadig tilhængere af, at denne lov nu må afvikles. Vi har ligesom sidste år det indtryk, at lovens virkninger valutamæssigt ikke betyder noget — den bruges heller ikke til sådanne foranstaltninger, det gøres på anden måde i vore dage — hvorimod vi mener, at dens afvikling kunne betyde overordentlig meget til bekæmpelse af den inflation, som stadig trives ganske godt her i landet.

Sidste år interesserede mit parti sig ganske særlig for tre spørgsmål. Før det første lovens benyttelse til beskyttelse — den protektionistiske side af administrationen, som blev bestridt fra ministerens side, men som ikke desto mindre har vakt megen uro i erhvervslivet, og som stadig gør det. Det hænder meget ofte både fra talerstol og ved skriftlige henvendelser, at vi får at vide, at her er et område, hvor loven bliver anvendt protektionistisk. Hvis man vil det, kan man altid hævde, at formålet er at spare valuta, og derfor er det meget svært at komme nogen vegne her. Men det havde været rigtigt at slå helt fast i loven, at dette må ikke ske. Nu har vi den beskyttelse, der ligger i denne lov; vi fik toldbeskyttelse sidste år, og for tiden har vi en dumpinglov til behandling. Under en sådan tredobelt sikkerhed må det vel være muligt at overveje en afvikling af noget af det. Det betyder jo en hel del for det danske produktionsliv, at det er konkurrencedygtigt, at det er interesseret i at rationalisere, og den udvikling, der har været for den danske produktion i den senere tid, hvor denne er gået mindre frem end andre steder, kunne måske nok opfordre til at tage lidt alvorligt fat på dette problem.

For det andet interesserede vi os for administrationen af den pulje, der er opstået som følge af dollarpræmieringen, så-

ledes at puljen ikke går ind i den store kasse, men virkelig administreres særskilt efter sit formål. Heller ikke her kunne vi få medhold i fjor. Også i år interesserer vi os for dette spørgsmål, især i forbindelse med en eventuel ændring af bilfordelingen, som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen var inde på. Disse ting vil vi gerne drøfte i det kommende udvalg.

Endelig er der det, vi lagde mest vægt på sidste år: den fortsatte liberalisering. Jeg minder om, at Sverige har liberaliseret helt op til 95 pct. uden påviselig skade til nogen side, og jeg minder igen om den betydning, liberalisering vil have for prisudviklingen, for inflationen. Sidste gang lykkedes det at redde loven igennem ved at love det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) en gennemgang af de bundne lister, og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) havde ganske sikkert dengang den opfattelse, at nu skulle der ske noget. Jeg advarede dengang imod at tro for meget på det og sagde, at det ville være trist, hvis vi, næste gang vi behandlede loven, stod i den situation, at vi ingen vegne var kommet. Den situation står vi desværre i i dag. Vi fik udleveret de bundne lister og fik løfte om et diskussionsgrundlag fra vareinspektoratet, men der skete ikke mere. Nu i år er vi spændt på, hvad der skal ske i det kommende år, men det vil måske forhandlingen vise.

Det vil formentlig være rigtigt ved denne lejlighed at gentage beklagelsen af, at andre lande behandler den danske landbrugs-eksport, som de gør. Det må undre os, at man kan tale om det europæiske fællesmarked, en opgave, som må have vort lands store interesse og forøvrigt hele Vesteuropas interesse, og så udtrykkeligt kan tage det standpunkt, at netop landbrugsvarer skal undtages fra dette fællesskab. Det må virke forstemmende, at netop billig mad skal undtages fra dette europæiske fællesskab, og jeg vil gerne henstille til regeringen at forstærke bestræbelserne for at få en sund udvikling i gang.